

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Nummer 43
December 2018

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

De Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur richt zich op het nagelaten werk van Johannes van der Steur met het doel om de kinderen in het christelijke weeshuis van de Yayasan Pa van der Steur in Jakarta, Indonesië, te ondersteunen.

Voorzitter

Eveline Gerritsen-Kastein
Postbus 82094
2508 EB Den Haag

Penningmeester

Vacant

Secretaris

Matthieu de Borst

Bestuursleden

Nel de Borst
Marijke Ross
Tom Jutte

Betalingsgegevens

IBAN NL 22 INGB 0003 1845 22

Tenaamstelling Ver. Vrienden Yayasan Pa van der Steur

Contact

Adoptie (Stans Stolte)

adoptie@pavandersteur.org

Vereniging (Matthieu de Borst)

mrdeborst@gmail.com

Yayasan (Nel de Borst)

nelkuta@gmail.com

Bulletin nr. 43

December 2019

Redactie & vorm

Matthieu de Borst

Zie ook www.pavandersteur.org

Facebook: Orphanage Pa van der steur

Van de voorzitter

Kanjers zijn het! Stuk voor stuk! Mensen die iets over hebben voor de ander; die de enorme verschillen beseffen tussen arm en rijk. Mensen die helpen als ze lezen dat kinderen geen examens mogen doen op oude computers, of klaarstaan voor een renovatie als ze horen over een ingestort dak van een slaapzaal. En alle families die kinderen opvangen tijdens de vakantie voor het kerstfeest. Stuk voor stuk kanjers die het initiatief nemen om de kinderen van Pa van der Steur te helpen.

We zijn dan ook erg dankbaar voor de steun van donateurs in het afgelopen jaar. De kinderen kunnen nu weer examens doen met prachtige nieuwe computers en na de renovatie van het dak met een veilig gevoel slapen in het meisjeshuis. Ook geldinzamelingsacties van kerken zijn een enorme steun voor onze vereniging.

Voor een indruk van de yayasan en de kinderen, vindt u in dit nummer verschillende stukjes van vrijwilligers en (voormalige) weeskinderen. Helaas heeft de verzending van dit nummer wat vertraging opgelopen. Onze excuses daarvoor. Zoals gebruikelijk vindt u verderop in dit bulletin de aankondiging van de Algemene Leden Vergadering met aansluitend de Kumpulan op 22 juni 2019. Ieder jaar blijft dat weer een geweldige kans om jullie persoonlijk te spreken en te bedanken voor alle steun. We hopen dan ook dat er veel mensen zullen komen.

Namens het bestuur van de vereniging en namens alle kinderen in het weeshuis, wens ik iedereen een prettige kerst en een voorspoedig 2019.

Eveline Gerritsen-Kastein

Na de knuffel waren de tranen verdwenen

Na haar Master Learning and Development in Organisations ging Margriet als vrijwilliger naar de yaysan. Daar kon ze haar studie gelijk toepassen op de organisatie.

Afgelopen september kwam ik aan bij het weeshuis van Pa van der Steur. Al snel voelde ik mij op mijn gemak door het warme welkom van de kinderen, het personeel en tante Nel. Het is bijzonder om te zien hoe snel iedereen je in hun armen sluit. De kinderen delen graag hun ervaringen en willen van alles van je weten zoals: 'What are your hobbies? What is your favorite food? And what is hot news in the Netherlands?'

In de maand dat ik in Pondok Gede was, heb ik aan verschillende projecten gewerkt om de organisatie een stukje vooruit te kunnen helpen. Maar bovenal heb ik kunnen ervaren hoe het leven van de kinderen is en heb ik veel mooie momenten mogen meemaken.

Zo hebben de kinderen elke zaterdagochtend hockey training. Het is prachtig om te zien hoe fanatiek ze zijn! Ook mocht ik getuige zijn van het eerste moment dat de nieuwe computers gebruikt werden. De kinderen straalden toen ze hun eigen tekeningen mochten maken met Paint. Teken en is sowieso een van de favoriete bezigheden van de kinderen. Zodra de kinderen kleurplaten of stiften tevoorschijn zagen komen, renden ze naar je toe. Maar ook spelletjes zijn razend populair! Er ging geen avond voorbij zonder dat er Memory en Bingo werd gespeeld en het was dan ook een groot succes om op mijn laatste avond een heuse bingoavond te organiseren. Soms waren er ook minder blij momenten. Zo kan ik me nog goed herinneren dat ik naar de scholen liep en Margaret in tranen aantrof en niets anders dan een knuffel wilde. Het bleek dat ze haar schoenen niet meer kon vinden. Na de knuffel waren de tranen verdwenen en gelukkig werden de schoenen na een paar minuten ook gevonden.

Naast alle ervaringen met de kinderen heb ik ook veel tijd doorgebracht met het personeel. Ik

heb bewondering voor de caregivers en de rest van het personeel die dag in dag uit werken om de beste zorg aan de kinderen te kunnen leveren. De kinderen boffen met het heerlijke eten dat door Deti en Mary wordt klaar gemaakt.

Al met al was het fijn om een bijdrage te kunnen leveren aan het weeshuis van Pa van der Steur. Het is prachtig om te zien hoe ze samen als een grote familie opgroeien, maar daarom ook heel belangrijk dat dit mogelijk blijft.

Margriet van Rhijn

Ik tel mijn zegeningen

Joksan is een van de oudere kinderen in het weeshuis. Naast zijn studie bestuurskunde helpt hij met de administratie van de Yayasan Pa van der Steur.

Ik kom uit een klein arm dorpje in Timor. Het was heel ver van alles. Om naar school te gaan moest je 's ochtends drie uur lopen en 's middag weer drie uur terug. Maar ik was erg ongehoorzaam, ik had geen zin om te lopen en spijbelde meestal. Op een dag kwam mijn oma en ging ik met haar mee naar Jakarta. Ik denk dat mijn ouders dachten dat ik niet meer zou spijbelen omdat de scholen in Jakarta niet zo ver waren.

Maar bij mijn oma werd het veel erger. Omdat zij altijd als schoonmaker aan het werk was, vaak ook 's nachts, bleef ik spijbelen. Als ik wel naar school ging dan had ik vaak ruzie en kwam ik thuis met een blauw oog en zelfs een paar keer met een gebroken arm. Ik heb het toen iedereen erg moeilijk gemaakt.

Ik weet niet meer precies hoe ik in het weeshuis kwam. Mijn oma kon me na een tijd gewoon niet meer aan. In het weeshuis was het in ieder geval heel anders. Spijbelen was onmogelijk en je moest je aan de regels houden. Als je dat niet deed dan zeiden de oudere kinderen daar wat van. En tante Nel vertelde ons dat we altijd zo hoog mogelijk moesten grijpen om het later beter te hebben. Dat wilde ik wel

maar ik ging niet echt meer mijn best doen. Nadat ik voor het middelbare schoolexamen was geslaagd kon ik met mijn cijfers ook geen beurs krijgen om te studeren. Ik wist daarna niet wat ik moest doen.

Ik ging toen naar het kantoor van tante Nel en vroeg haar of de yayasan mijn studie op de universiteit kon betalen. Helaas was er geen geld, vertelde ze gelijk, maar ze wilde me nog wel een kans geven. Ze zei dat ik, ook al had ik nooit mijn best gedaan op school, mocht werken op het secretariaat van de yayasan. Dat wilde ik wel. Op het secretariaat moest ik onder het oog van tante opeens heel hard werken.

Op een dag kwam er een buitenlander op bezoek bij de yayasan. We zaten voor hem op het terras en stelden allemaal vragen. Ik moest denken aan tante Nel, dat zij had gezegd dat we zo hoog mogelijk moesten grijpen. Dus vertelde ik aan de gast dat ik zo graag wilde studeren op de universiteit maar dat er geen geld was. Ik vroeg daarna gelijk of hij mijn studie wilde betalen. Tante Nel moest toen lachen en zei dat de gast geen antwoord hoefde te geven.

De volgende dag kreeg ik van hem een mail. Hij wilde eerst alles over mijn studieplannen weten en zou daarna voor vier jaar de opleiding betalen. De enige voorwaarde was dat ik goede cijfers zou halen. Ik kon toen huilen van geluk. Momenteel ben ik halverwege mijn studie en ik haal altijd goede cijfers. Vaak denk ik aan de arme jongen die ik op Timor was want mijn afkomst zal ik nooit vergeten. Wel tel ik nu mijn zegeningen.

Lachende kinderen

Joke heeft eerder als vrijwilliger in het weeshuis geholpen. Van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat is ze druk in de weer met activiteiten voor de kinderen.

Het is zo goed om na een jaar weer terug te zijn in het Pa van der Steur Huis. Natuurlijk zijn de kinderen fysiek gegroeid maar ook verder in hun ontwikkeling. De Engelse taal kunnen de kinderen al beter en zo niet dan proberen ze je toch van alles te vertellen. Ze helpen elkaar hierbij. Mooi om dan 's avonds uit het niets Menince te horen zeggen: 'Good Night tante Joke.' Elke dag begint zij ook met een lach en dreunt voor mij de kleuren op in het Engels. Eto probeert mij de Indonesische taal te leren. Hij ligt dubbel van het lachen. En dat is wat ik hier veel hoor: gelach van kinderen. Ze genieten van alles. Hockey, Voetbal, Badminton, schaken en dammen zijn sporten die ze graag doen. Maar zeker ook meehelpen in de keuken met het maken van cake of pannenkoeken. Ze staan glunderend met de mixer klaar. Maar ook na afloop wordt alles netjes schoongemaakt en is het afwachten hoe of het resultaat zal smaken.

Het valt mij ook nu weer op dat ze zo goed voor elkaar zorgen. Lukt iets niet, dan springen er al gelijk een aantal op om te helpen. De beleefdheid naar bezoekers, o wat kunnen Nederlandse kinderen hier veel van leren. De dagsluiting blijft elke keer weer bijzonder. Vermoeid van de dag bidden en zingen ze met elkaar. Daniel laat zich altijd goed horen, hij zingt voluit mee met de liedjes die zo mooi begeleid worden door het gitaarspel en kalhon. Het Pa van der Steur huis is een bijzondere plek in Jakarta.

Joke van Tol

Nieuwe kinderen hoorde ik in het begin huilen in hun bed

Ribka is een alumni uit weeshuis. Ze woont nu in Nederland en is vaak betrokken bij evenementen ten behoeve van de yayas.

Dagelijks moesten we de halve dag rondlopen, ook als het regende. Steeds op zoek naar overgebleven stukken cassave of spinazie van de landerijen uit de buurt. Wat we terugbrachten werd door mijn moeder klaargemaakt en verkocht in een piepklein stalletje langs de kant van de weg.

Ik was zeven toen ik hoorde over het weeshuis Pa van der Steur in Jakarta. Mijn nichtje zat daar al en mijn moeder dacht dat ik het beter zou hebben. Ik wilde gelijk gaan; ik denk dat ik echt klaar was met zoeken naar eten en met die lange wandeltochten naar school.

Eenmaal in het weeshuis moesten we natuurlijk ook helpen en kregen we allemaal taken. Er waren toen helemaal geen verzorgers en dus moesten we om beurten op de kleintjes letten. We zorgden dan dat ze hun huiswerk hadden gemaakt en dat ze schone kleren aanhadden. Maar het liefst hielpen we in de keuken. Als we op een afstandje de groente gingen schoonmaken, dan aten we snel zo veel mogelijk op. Later moesten we het naast de kok

schoonmaken maar kregen we vaak wel iets extra's.

Toch was het leven op de yayas zoveel makkelijker dan op de kampong. Nieuwe kinderen hoorde ik in het begin huilen in hun bed maar daar begreep ik niets van. Ik was blij om in het weeshuis te zijn. Naast de meisjesslaapzaal was een leslokaal dat niet werd gebruikt. Op het balkon van dat lokaal kon niemand je zien en daar heb ik iedere dag in de middag in een gebed bedankt.

Natuurlijk waren we niet altijd even braaf. Nina, een vriendinnetje van toen, kon als een aap in de boom voor het meisjeshuis klimmen. Wij verzamelden dan de vruchten die ze liet vallen door onze jurken als vangnet te gebruiken. Maar toen we op een dag de voetstappen van oom Bram hoorden, renden we allemaal snel weg en lieten we Nina achter. Ze heeft daarna nog jarenlang van tante Juul gehoord dat zij zich als een dame moet gedragen.

Later, toen ik ergens rond de twintig was, heb ik oom Bram nog verzorgd in het ziekenhuis. Naast zijn bed moest ik eerst naar de yayas bellen en vragen of de kinderen hadden gegeten en wat het precies was. Hij had me verteld dat er vaak momenten van onzekerheid zijn geweest waar hij het eten voor de kinderen vandaan moest halen. Ik belde dan op en vertelde daarna dat ze nasi met ayam of ikan asin hadden gegeten. Pas als hij dat had gehoord wilde hij zelf eten. Zo ging dat iedere dag.

Oom Bram zou dit jaar honderd zijn geworden. Ik ben dankbaar voor alles wat hij en de yayas voor mij hebben gedaan en dankbaar dat ik in zijn laatste jaren nog wat voor hem kon doen.

Help de yayasan kinderen te helpen

De yayasan is een goed doel en is afhankelijk van haar donateurs. In onze nieuwsbrief staat de begroting van de vereniging waarin u kunt zien dat er van de donaties niets aan de strijkstok blijft hangen. Als u kunt helpen dan wordt dat natuurlijk gewaardeerd. Voor ieder kind gaat het telkens om hetzelfde project: een liefdevolle opvoeding.

Als u wilt doneren dan kan dat op IBAN NL 22 INGB 0003 1845 22, met de tenaamstelling Ver. Vrienden Yayasan Pa van der Steur. En als u de vereniging wenst op te nemen in uw laatste wilsbeschikking, kunt u hierover contact opnemen met uw notaris. De officiële naam van de vereniging is: Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur. Het KvK-nummer is 404.127.28 en als ANBI-instelling bekend onder fiscaal nummer 8017.55.840

Tot slot kunt u ook lid worden van de vereniging. Het lidmaatschap kost negentien euro per jaar. De vereniging heeft zelf nauwelijks onkosten dus het geld komt vooral terecht bij de yayasan. In ruil ontvangt u jaarlijks dit verenigingsblad en de nieuwsbrief. U wordt daarbij ook uitgenodigd voor de kumpulan en de algemene ledenvergadering. Tijdens deze ledenvergadering legt het bestuur verantwoording af over het voorgaande jaar. Het lidmaatschap is op ieder moment opzegbaar. Als u zich wilt aanmelden als lid dan kunt u een mailtje met uw naam en adres te sturen naar Matthieu de Borst (mrdeborst@gmail.com) of per post naar Tom Jutte, Saturnus 10, 2353WK Leiderdorp.

En uit Jakarta

Aan al die mensen die ons op wat voor manier dan ook hebben geholpen: bedankt voor alles! Zowel de financiële en de morele steun zijn noodzakelijk. Niet alleen voor de dagelijkse uitgaven maar ook om te weten dat jullie achter het werk en achter de kinderen staan.

Ik wens jullie allemaal een fantastisch en een gelukkig nieuwjaar.

Nel de Borst

Algemene ledenvergadering & gezellige kumpulan 2019

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Samen met vrienden en familie bent u van harte uitgenodigd voor een Indische middag op de vertrouwde kumpulan in Wassenaar. De toegang is natuurlijk gratis en leden kunnen voorafgaand de algemene ledenvergadering bijwonen.

22 juni 2019

Hofkampweg 3, Wassenaar

Algemene ledenvergadering van 13.30 tot 14.00 u.

Kumpulan van 14.00 tot 17.00 u.

Een extra appetijtelijke nasi tjampoer van € 15,00 kunt u vooraf bestellen door te mailen naar evelinekastein@gmail.com of te bellen naar 071 5899822. Het IBAN is NL 22 INGB 0003 1845 22.

De opbrengst van de middag is voor de weeskinderen van de Yayasan Pa van der Steur in Jakarta, Indonesië. Zie ook www.pavandersteur.org en op Facebook: Orphanage Pa van der Steur.

Indien onbestelbaar: Saturnus 10, 2353WK Leiderdorp